EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

20.9.2011 B7-0521/2011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

Den Europæiske Globaliseringsfonds fremtid

Pervenche Berès, Marian Harkin
for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

B7-0521/2011

Europa-Parlamentets beslutning om Den Europæiske Globaliseringsfonds fremtid

Europa-Parlamentet,

– der henviser til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning[1], som oprettede Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 af 18. juni 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen[3],

– der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget[4],

– der henviser til Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020" (KOM(2010)0500),

– der henviser til Kommissionens årsberetninger om Globaliseringsfondens aktiviteter,

– der henviser til de konferencer for interesserede parter, som Kommissionen i januar og marts 2011 afholdt sammen med medlemsstaterne og repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, vedrørende Globaliseringsfondens fremtid,

– der henviser til de beslutninger, det har vedtaget siden januar 2007 om anvendelse af Globaliseringsfonden, herunder bemærkningerne fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL) om de respektive programmer,

– der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: finansiering og funktionsmåde[5], herunder en udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL) af 24. juni 2010,

– der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårig finansiel ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa[6],

– der henviser til forhandlingerne i EMPL-udvalgets særlige arbejdsgruppe om

[1] EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.
[2] EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.
[3] EUT L 167 af 29.6.2009, s.26.
[4] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
[5] P7_TA(2010)0303.
[6] P7_TA(2011)0266.

Globaliseringsfonden,

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at Globaliseringsfonden blev indført for at støtte foranstaltninger for de arbejdstagere, der var hårdest ramt af massefyringer forårsaget af globaliseringen eller af den finansielle og økonomiske krise i Den Europæiske Union, med det formål at hjælpe dem tilbage på arbejdsmarkedet;

B. der henviser til, at i langt de fleste tilfælde er Globaliseringsfonden blevet anvendt i forbindelse med afskedigelser som følge af den finansielle og økonomiske krise;

C. der henviser til, at Kommissionen foreslår en forlængelse indtil udgangen af 2013 af den midlertidige undtagelse, der tillader, at Globaliseringsfonden anvendes til at støtte arbejdstagere, der er blevet afskediget som følge af den globale finansielle og økonomiske krise;

D. der henviser til, at Globaliseringsfonden blev udformet som et redskab til hurtig indgriben i tilfælde af masseafskedigelser med henblik på at forebygge langtidsledighed under vanskelige arbejdsmarkedsvilkår; der henviser til, at Globaliseringsfondens oprindelige mål som instrument var, inden for en kort tidsramme, at afhjælpe akutte og uforudsete problemer på arbejdsmarkedet som følge af afskedigelsen af et stort antal arbejdstagere enten fra store virksomheder eller fra SMV'er, der opererer i en bestemt sektor og i en bestemt region; gentager ved samme lejlighed, at de langsigtede Europa 2020-målsætninger om at øge beskæftigelsen og beskæftigelsesevnen støttes af Den Europæiske Socialfond (ESF);

E. der henviser til, at den langsommelige procedure for støttebevillinger fra Globaliseringsfonden er blevet identificeret som en væsentlig mangel ved den pågældende forordning;

F. der henviser til, at nogle medlemsstater har kæmpet med at anvende Globaliseringsfonden på grund af vanskeligheder med at finde national medfinansiering;

G. der henviser til, at Globaliseringsfonden har bidraget til styring af innovative foranstaltninger med det formål at øge arbejdstagernes beskæftigelsesegnethed;

H. der henviser til, at den nuværende EGF-forordning har vist sig fleksibel nok til at kunne anvendes i forskellige arbejdsmarkedssystemer og sammenhænge på tværs af EU;

I. der henviser til, at Globaliseringsfonden har finansieret foranstaltninger som supplement til dem, der finansieres af ESF, sammen med ydelser, der tildeles under erhvervsuddannelse og omskoling;

1. minder om, at Globaliseringsfonden blev oprettet med det formål at vise EU's solidaritet med arbejdstagere, der var ramt af massefyringer som følge af globaliseringen, og at fonden i 2009 blev udvidet – som en del af genopretningsplanen – så den også dækker afskedigelser, der skyldes den finansielle og økonomiske krise;

2. anerkender Globaliseringsfondens merværdi som instrument til hurtig indgriben, der begrænser sig til at medfinansiere aktive arbejdsmarkedstiltag for at hjælpe arbejdstagere, der har mistet deres job, med at genindtræde på arbejdsmarkedet; understreger også, at der i fremtiden skal fokuseres på bæredygtig arbejdsmarkedspolitik; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af Den Europæiske Globaliseringsfond til at forfølge EU's målsætninger og fremme nye kvalifikationer, herunder i forbindelse med nye, bæredygtige "grønne" arbejdspladser af høj kvalitet;

3. glæder sig over, at Globaliseringsfonden kunne støtte omkring 10 % af alle afskedigede arbejdstagere i EU i 2009-2010, og bemærker, at 40 % af de arbejdstagere, som var genstand for Globaliseringsfondens foranstaltninger i 2009, opnåede en vellykket genindtræden på arbejdsmarkedet på trods af de negative virkninger af den finansielle og økonomiske krise på arbejdsmarkederne;

4. støtter Kommissionens forslag om at fortsætte Globaliseringsfonden ud over den nuværende flerårige finansielle ramme og anmoder om afklaring snarest muligt af situationen med hensyn til landbrugere og folk på tidsbegrænsede kontrakter;

5. opfordrer til, at den fornyede globaliseringsfond vil være tæt knyttet til en europæisk ramme for omstrukturering, som er nødvendig for at foregribe og forvalte overgangen;

6. er af den opfattelse, at den største merværdi en fornyet globaliseringsfond kunne skabe, ville være en effektiv støtte til uddannelse og omskoling af arbejdstagere med henblik på at få dem i beskæftigelse igen under vanskelige arbejdsmarkedsforhold, der er opstået som følge af uforudsete omlægninger af virksomheder eller sektorer, hvilket har givet anledning til eller forværret den manglende overensstemmelse mellem efterspurgte og udbudte kvalifikationer; understreger, at et sådant instrument ville udgøre et værdifuldt supplement til de foranstaltninger, der finansieres af ESF, og som overvejende sigter på tilpasning til globale udfordringer med henblik på en bæredygtig økonomisk vækst; understreger endvidere, at på den ene side vil dette instrument sikre EU-solidaritet med arbejdstagere, som er negativt påvirket af omstruktureringer, og på den anden side kunne alle medlemsstaterne drage fordel af dets rettidige, målrettede og skræddersyede indsats for at forebygge langtidsledighed;

7. er af den opfattelse, at indførelse af hurtigere indgrebsprocedurer, således at Globaliseringsfonden vil kunne anvendes mere effektivt og hurtigere, er den største udfordring for fremtiden;

8. tager hensyn til Kommissionens bestræbelser på at præsentere holdbare løsninger med henblik på at reducere ansøgnings- og anvendelsesprocedurens varighed til højst seks måneder mellem ansøgningsdatoen og overførslen af midler til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med de lovgivnings- og budgetprocedurer, der gælder for Globaliseringsfonden; bemærker dog de manglende fremskridt i de fire år, hvor Globaliseringsfonden har fungeret, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremskynde dens drift ved så tidligt som muligt at træffe foranstaltninger inden for dens anvendelsesområde uden at forfordele de medlemsstater, der er i budgetmæssige vanskeligheder;

9. foreslår derfor, at der oprettes en egen budgetpost for Globaliseringsfonden som EU-

instrument med henblik på at sikre en hurtigere og mere effektiv procedure, der giver mulighed for at udbetale forskud til ansøgermedlemsstaterne inden to måneder fra den dato, hvor deres ansøgning er registreret;

10. opfordrer indtrængende til, at Globaliseringsfonden fremover vil fokusere kraftigt på innovation i tråd med Europa 2020-strategiens målsætninger, og anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag, hvorved en lokal, regional eller national krise, der fører til store tab af arbejdspladser, også kunne komme i betragtning til støtte fra Globaliseringsfonden;

11. understreger, at Kommissionen skal sikre, at de vedtagne foranstaltninger er sammenhængende og forenelige med målene i Europa 2020-strategien, og bør anvende en del af sit budget for teknisk bistand til at fremme og udbrede god praksis og gensidig læring mellem medlemsstaterne;

12. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem Globaliseringsfondens interventioner og tiltag rettet mod virksomheder og sektorer inden for EU-konkurrencereglerne og industripolitik;

13. opfordrer til forbedringer i den kommende EGF-forordning for at sikre, at fonden ikke giver anledning til "moral hazard"-adfærd i multinationale selskaber;

14. understreger, at arbejdsmarkedets parter og de lokale myndigheder bør være stærkt involveret i ansøgningsproceduren og, frem for alt, udformningen af den samordnede foranstaltningspakke; gentager, at arbejdsmarkedets parter bør deltage i overvågningen af gennemførelsen og evalueringen af resultaterne for arbejdstagerne;

15. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge mulighederne for at sikre, at Globaliseringsfondens midler ikke anvendes indirekte af multinationale selskaber, der har en nettofortjeneste, med henblik på at reducere de omkostninger, der følger af at håndtere omstruktureringer på en socialt ansvarlig måde, og således at unddrage sig deres ansvar;

16. opfordrer indtrængende Kommissionen til at identificere årsagerne til, at nogle medlemsstater endnu ikke har gjort brug af Globaliseringsfonden, selv om der er sket massefyringer, og at foreslå løsninger i overensstemmelse hermed for at sikre, at Globaliseringsfondens midler fordeles i overensstemmelse med Unionens mål om at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne (artikel 3 i TEU);

17. understreger, at Globaliseringsfonden bør fortsætte med kun at finansiere de aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der ligger ud over de foranstaltninger, der følger af national lovgivning i tilfælde af masseafskedigelser; foreslår endvidere, at de ydelser, der støttes af Globaliseringsfonden, fremover altid kobles sammen med uddannelses- eller omskolingsforanstaltninger, der ligeledes finansieres af Globaliseringsfonden, og at de ikke bør erstatte ydelser i henhold til national eller EU-lovgivning eller kollektive overenskomster;

18. foreslår desuden, at Globaliseringsfondens medfinansieringssats bør bringes i overensstemmelse med den sats, der gælder for strukturfondene i den pågældende medlemsstat;

19. opfordrer til indkaldelse af ansøgninger med henblik på at give oplysninger om medfinansieringskilder;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overvåge gennemførelsen mere nøje for at sikre, at resultaterne af foranstaltningerne er til lige gavn for alle arbejdstagere, og til at udarbejde en database over bedste praksis og modeller;

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.